

Marian Rawiński

"W sprawie źródeł historyzmu S. Brzozowskiego", Ziemowit Skibiński, "Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Łódzkiego. Nauki Humanistyczno-Społeczne" Łódź 1972 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/50, 218

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) SKIBIŃSKI Ziemowit: W sprawie źródeł historyzmu S.Brzozowskiego. "Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Łódzkiego. Nauki Humanistyczno-Społeczne". S. 1, z. 90, Łódź 1972, s. 49-59.

Artykuł wskazuje wielowątkowość źródeł historyzmu Brzozowskiego, odnajdując je w historiozofii polskich romantyków i francuskich myślicieli ubiegłego wieku, silnie inspirowanej providencjalizmem historycznym G.Vica. Sam Brzozowski odczytywał myśl włoskiego filozofa przez pryzmat zjednoczenia Włoch - faktu, który - obok rewolucji 1905 roku - stanowił dlań praktyczną szkołę myślenia historycznego.

BP/50/101

M.R.

(II) SKOWRONEK Jerzy: Jan Potocki - polityk konserwatywny czy liberalny? "Przegląd Humanistyczny" R. 16:1972 nr 6 s. 17-35.

Autora interesuje sylwetka Jana Potockiego jako polityka i publicysty. Przedstawia rozwój jego poglądów oraz zaangażowania politycznego - od czasów Sejmu Czteroletniego do schyłku r.1807; zarysowuje kolejne etapy prorosyjskiej, słowianofilskiej, antynapoleońskiej i antyrewolucyjnej działalności Potockiego jako autora zadedykowanej Aleksandrowi I "Histoire primitive des peuples de Russie". Szczególnie dużo uwagi poświęca jego pracy publicystycznej w czasopiśmie "Journal du Nord", które miało być instrumentem szeroko pojętej propagandy antynapoleońskiej. Odróżnia jednak konserwatyzm Potockiego od znacznie bardziej reakcyjnego stanowiska innych przedstawicieli obozu antyrewolucyjnego, widząc w jego poglądach elementy "specyficznego oświeceniowo-arystokratycznego liberalizmu".

BP/50/102

M.J.